

გული გავგზავნე ქვეყნადა
(სიმღერა)

გული გავგზავნე ქვეყნადა
სალალოდ, სანავარდოდა.
სულ უტიფარი და ნორჩი,
ვინ იცის, საით დარბოდა!

დაბრუნდა, ჩემთან მოვიდა,
შევხედე, ველარ ვიცანი:
ათიათასი წყლული სჭირს დ
ტანჯვა-ვაების ნიშანი.

დამდნარა, ნალევს მთვარეს ჰგავ,
სულს ჰლევედა, თითქოს კვდებოდა.
ვეკითხებოდი, ხმას არ მცემს,
ცრემლის მორევში დნებოდა.
ვაებად ქმნილსა მოლხენის
აღარაფერი სცხებოდა.
ვასუსუვ-ვანუგეშებდი,
არ მისმენს, არა სცხრებოდა.
თვითეულს შეკითხვაზედა
ცრემლი ზღვად გადმოჰსკდებოდა.
გავიგე, რადაც სტიროდა
და რისათვისაც ბნდებოდა:
ქვეყნის ავ-კარგის გაცნობას
თურმე თან ცრემლი ჰხლებოდა.

1909 წ.